

[Victor Pürschel.]

bud mod Lægmands Deltagelse i Retsplejen. De Bestemmelser, Grundloven indeholder om Dommere, er om Dommere, som har det Kald at være Dommere. Med Hensyn til Lægmands Deltagelse i Retsplejen siges dernæst, at det skal finde Sted som Nævninger i visse Straffesager, og naar Nævninger nævnes og alene nævnes, er det formentlig, fordi man dengang, i hvert Fald saa vidt jeg husker, ikke kendte Domsmandsinstitutionen, i hvert Fald havde den ikke det Omfang og den almindelige Anerkendelse, som den har nu.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker Venstres ærede Ordfører (Elgaard), fordi han i sin Undersøgelse af, hvor mange Ubesindigheder jeg var naaet til, kun kom til Tallet 3. Alt i denne Verden er jo relativt, og hvis jeg virkelig ikke har begaaet mere end 3 Ubesindigheder, er jeg næsten lige saa besindig som det ærede Medlem selv.

Det ærede Medlem forstod ikke Begrundelsen for mit Spørgsmaal til ham, om han da ønskede Retsplejeudvalget ophævet. Det synes jeg ellers er let at forstaa. Det ærede Medlem klager over, at den ulykkelige Retsplejelov ustandselig bliver forandret, man flaar og flænses i den fra alle Sider, og han tillagde særlig mig Ønsket om at reformere og reformere ustandselig. Heroverfor oplyste jeg, at jeg var en ren Sinke i Forhold til de tidligere Justitsministre, men at det naturligvis var farligt i og for sig at have et konstant, et fast Udvalg siddende som Retsplejeudvalget, der maatte formodes at være interesseret i at faa ændret alt det, der var galt. Saa længe vi derfor har denne Uro i Værket, er det naturligt, at jeg spørger det ærede Medlem Hr. Elgaard: Ønsker det ærede Medlem da, at Retsplejeudvalget skal ophæves? Saa er han i hvert Fald sikker paa, at der ikke bliver foreslaaet andre Ændringer, end vedkommende Justitsminister selv ønsker.

Naar Højesteret blev sidste Instans i det specielle Tilfælde, der er nævnt her, hvor det drejer sig om Afgørelse af Dommernes Pensionsret, eventuelt hans Afskedigelse, kunde det ærede Medlem ikke se, hvilken Begrundelse der, naar man gik ind for dette, saa i det hele taget var for at oprette en særlig Appelret. Nu hang den efter det ærede Medlems Mening i Luften, hvor han jo i øvrigt helst ser den anbragt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem virkelig venter eller forlanger, at jeg skal til at oplæse min Pjece fra Side 5 til Side 13. Her

findes en hel Række Grunde angivet for Særdomstolen. Disse Grunde kan jeg ikke se er bortfaldet, fordi der undtagelsesvis gives Adgang til Appel til Højesteret i de særlig nævnte Tilfælde. Jeg vil ikke antage, at der vil komme mange Sager for Højesteret. Maaske vi ikke ser nogen, af de Sager i vor Levetid, det er jo heldigvis yderst sjældent, at der bliver Tale om Afskedigelse af en Dommer. Men hvis den Omstændighed, at jeg er gaaet ind paa at ændre Lovforslaget i den Retning, skulde medføre, at Appelretten kommer til at hænge i Luften, maa den virkelig have hængt i Luften i Forvejen, for saa vil den overhovedet ikke faa noget at bestille. Det er ogsaa en ren Overdrivelse fra den ærede Ordførers Side. Jeg henviser ham imidlertid til at læse Pjecen fra Side 5 til Side 13, det er dog otte Sider Grunde, der angives, og saa, hvis han kan holde det ud, yderligere at læse den ærede Ordfører Hr. Oluf Pedersens sidste Betragtninger.

Jeg ved ikke, hvorfor den ærede Ordfører for Venstre absolut vilde lade de store Mænd fra Fortiden hvile i Fred. Det synes jeg dog ikke, der er nogen Grund til. Der er netop ofte udmærket egnede til at sætte op mod de smaa Efterfølgere i Nutiden, og det var det, jeg brugte dem til.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, begyndte meget morsomt med at tale om Udgangspunktet som det Sted, man fjerner sig fra. Ja, det kan man jo i Almindelighed sige, ligesom man kan sige, at Gerningsstedet i Regelen er det Sted, man kredser om — selv om det er en Kapun, det drejer sig om.

Det ærede Medlem bredte mig, at jeg ikke havde nævnt udtrykkeligt her, at Dommerforeningen var enig med Retsplejeudvalget. Hvis jeg overhovedet havde kunnet tænke mig Muligheden af, at et eneste Menneske i denne Sal eller en eneste Avislæser, der overhovedet havde fulgt dette Spørgsmaal, ikke vidste, at Dommerforeningen havde tiltraadt Retsplejeudvalgets principielle Syn paa dette Forslags Grundlovsstridighed — ja, saa vilde jeg selvfølgelig have oplyst det, men jeg var ærlig talt ikke i Tvivl om, at alle var fuldstændig klar over, at det, der foregik mellem Dommerforeningen og mig, var en Forhandling i Henhold til Tjenestemandslovens § 22 — den drejer sig ikke om, hvorvidt et Forslag er grundlovsstridigt eller ej.

Det ærede Medlem og senere det ærede Medlem Hr. J. S. Foget fremsatte nogle Udtalelser, som gør, at jeg kommer til at